

Pia Kjærsgaard]

ulovligt, for det må jo fortsat være det, der skal ske i dagens Danmark. Er det samfundet – som er skatteborgerne – er det arbejdsgiverne, eller er det fagforeningene? Hvem skal betale de erstatninger, som åbenbart nu skal være større?

Jeg vil også gerne sige – det har jeg ikke været inde på før – at Fremskridtspartiet naturligvis er helt enig i, at der skal offentlighed i forbindelse med regnskaberne. Det skal der slet ikke herske tvivl om.

Så siger statsministeren: det vigtige er, at vi samler os. Jeg er helt enig. Jeg er villig til at stryge de tre bogstaver i min dagsorden. Kan statsministeren, Det Radikale Venstre og de øvrige regeringspartier så stemme for?

Bjørn Elmquist (V):

Fru Pia Kjærsgaard har været fremme flere gange om vores holdning til den motiverede dagsorden. Der står mange ting i den, hvor vi er på linje, men sådan som statsministeren også sagde det fra talerstolen for et øjeblik siden, er der nogle formuleringer, som måske ikke er helt sådan, som vi gerne ville have haft det, og dertil kommer, at den jo er meget lidt konkret. Sammenholder vi forslaget om motiveret dagsorden fra Fremskridtspartiet med det, som var indeholdt i statsministerens redegørelse om konkrete tiltag, om konkrete opstramninger på sanktionsområdet i denne lov, og lægger man dertil, hvad ordførerne har sagt undervejs, så synes jeg nok, at det at vedtage den dagsorden, som fru Pia Kjærsgaard har foreslået, ville være et tilbageskridt for så vidt angår det konkrete. Det synes jeg er motivation nok til at forklare, hvorfor vi ikke kan støtte den dagsorden, fru Pia Kjærsgaard har foreslået.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg havde ikke rigtig tid i min bemærkning før – det kan jeg så få nu – til at sige også til Det Radikale Venstre, at jeg er forundret – meget forundret. Det Radikale Venstre har fremsat et beslutningsforslag, der hedder nr. B 55. Det er for så vidt et udmærket beslutningsforslag. Det underer mig bare, at det kommer fra Det Radikale Venstre. Der står deri, at lovgivningen skal sikre, at ingen mod sin politiske overbevisning skal tvinges til at yde bidrag til politiske partier. Dertil

må jeg sige: jamen det har Det Radikale Venstre lige præcis været med til at indføre nu. Jeg skrev også i min dagsorden, at det var noget, vi skulle have afskaffet. Jeg fatter ikke holdningen; jeg forstår den ganske enkelt ikke.

Jeg vil fortsat protestere imod at bidrage med mine penge til andre partier end det parti, jeg personlig sympatiserer med, men Folketinget vil det åbenbart anderledes.

Da denne dag startede, var organisationsfrihed i Danmark noget, der stod på et papir, uden at det i praksis havde nogen som helst værdi. Når denne debat nu er ved at være slut, vil dette forhold overhovedet ikke være ændret, og det beklager jeg virkelig dybt. Det er en sort dag for organisationsfriheden i dette land. Folketingets partier – i hvert fald de partier, der ikke officielt kan medregnes til de socialistiske partier – har i dag endnu en gang vist offentligheden, at der ikke er mod og mandshjerte i deres politikeres bryst.

Man giver altså fortsat sin fulde støtte til røde fagforeninger og overser totalt den grundlovssikrede ret, der ellers er så højt besunget. Kampen for organisationsfriheden tror jeg langtfra er slut; den skal måske først til at starte. Den er slut blandt Folketingets nuværende medlemmer, men vil blive fortsat ude i det samfund, alt for mange politikere har mistet kontakten med. Der vil blive indledt underskriftsindsamlinger, så den folkelige opbakning kan vise politikerne, at man ikke ønsker de røde fagforeningers kvælende politik.

Friheden bør have en helt anden prioritet i dette land. Fremskridtspartiet beklager derfor, at de såkaldt borgerlige partier ikke tør gå imod fagforeningsdominansen, hvor partipolitik er på dagsprogrammet.

Fremskridtspartiet har med denne forespørgsel endnu en gang forsøgt at give friheden i dette land en chance. Vi mener fortsat, at alle borgere fortjener friheden, men det ser ud til, at man er chanceløs, så længe vattissepolitikerne dominerer dette Ting.

Ved at godkende en afskaffelse af organisationstvungen giver man nogle medborgere en slags æresoprejsning; man giver dem en tro tilbage – en tro på, at landets grundlov sikrer den enkelte den frihed, som vi er mange der holder af og støtter med fuld energi.

Formanden: